

Валери Иванов

Портрет на любим човек

На баща ми...

С осанка – горда, благородна.
С чело – гениално. И пророчески очи.
С усмивка – ласкава, беззлобна.
Смолисто черни – къдрави коси.

Широки плещи. Мека гръд.
С коремче – тяло. Сочни длани.
Атлет в походката, в нозете – твърд.
С тен – мургав, астраганен.

И с говор – кадифе. Възостър слух.
Светкавично-контактна мисъл.
Характер – кротък. Но челичен дух.
По-често весел – рядко кисел.

Любвеобилен до неправдоподобност.
Приятел пръв с деца и старци.
Избягваше баналните подробности.
Но безпощадно строг към недостатъци.

Той мразеше играчите на дребно.
Простаците и лицемерите презираше.
Първоучителю, така си ми потребен...
Единствен ти от всички ме разбираше...

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11072>]